

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoCsp/23/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119358000
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Štubniak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6119358000.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Martina Štubniaka a sudcov JUDr. Janky Benkovičovej a JUDr. Janky Boroškovej, v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému W. J., narodenému XX. XX. XXXX, trvale bytom K. XX/XX, XXX XX G., o zaplatenie 2.447,43 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 20Csp/135/2019-152 z 10. septembra 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.447,43 Eur s úrokom z omeškania 5 % ročne z tejto sumy Eur od 30. 01. 2017 do zaplatenia v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia (prvý výrok). Zároveň žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške (druhý výrok).

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca žiadal uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť istinu 2.447,43 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.447,43 Eur od 30. 01. 2017 do zaplatenia spolu s trovami konania titulom zmluvy o pôžičke č. 7122595 zo dňa 06. 08. 2013 (ďalej len „zmluva o pôžičke“). Následne uviedol, že vo veci vydal platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný odpor, popísal obsah odporu a vyjadrenia žalobcu k nemu, tiež následný priebeh konania a po citácii § 52 ods. 1, § 53 ods. 1 a 9, § 54 ods. 1 a § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) konštatoval nespornosť toho, že žalovaný uzatvoril s veriteľom zmluvu o pôžičke, na základe ktorej mu bola poskytnutá pôžička vo výške 4.000,- Eur. Celkové náklady spotrebiteľa boli 3.485,- Eur a celková čiastka 7.485,- Eur. Splátka s poistením bola vo výške 133,36 Eur a bez poistenia 124,75 Eur. Počet splátok 60, sadzba poistenia 6,90 %, mesačná výška poistenia 8,61 Eur, RPMN 32 %, fixná ročná úroková sadzba 32 %, priemerná hodnota RPMN 20,44 %. Prvoinštančný súd mal za to, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“, resp. „ZoSÚ“). Podľa názoru okresného súdu zmluva o pôžičke obsahovala zákonom predpísané náležitosti a námietky žalovaného v tejto časti považoval za nedôvodné odkazujúc len na vyjadrenie žalobcu k námietkam žalovaného k náležitostiam zmluvy o pôžičke. Vo vzťahu k námietke neplatnosti právneho úkonu pre konanie sprostredkovateľa mal za to, že táto skutočnosť s poukazom na § 33 ods. 1, 2 OZ nespôsobuje neplatnosť zmluvy o pôžičke. Ďalej konštatoval, že žalovaný čerpal úver a vykonával pravidelné mesačné splátky až do septembra 2016, pričom zaplatil celkovo sumu 4.915,36 Eur. Z dôvodu, že prestal vykonávať splátky riadne a včas, došlo zo strany veriteľa k zosplatneniu pôžičky o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 24. 01. 2017. K zosplatneniu pôžičku malo dôjsť pre nezaplatenie 37. splátky, ktorej úhrada mala byť vykonaná do 20. septembra 2016. Nakoľko žaloba bola doručená súdu dňa 03. 09. 2019, nemohlo dôjsť k premlčaniu

nároku žalobcu, keďže tento bol uplatnený v zákonnej trojročnej premlčacej dobe. Nárok žalobcu nie je premlčaný. Z týchto dôvodov zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2.447,43 Eur a zároveň žalobcovi priznal aj zákonný úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť úrok z omeškania 5 % z priznanej sumy od 30. 01. 2017 až do zaplatenia, t. j. od 6. dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. O trovách konania rozhodol prvoinštančný súd podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a tieto priznal v plnej výške úspešnému žalobcovi.

3. V zákonnej lehote podľa proti rozsudku odvolanie žalovaný (ďalej aj „odvolateľ“). Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania. Rozsudok označil za nezákonný a nedostatočne odôvodnený. Namietal, že sa okresný súd nevysporiadal s jeho argumentom o neplatnosti zmluvy o pôžičke. Odplata nebola dojednaná v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., predžalobná upomienka zo dňa 26. 11. 2016 mu nebola doručená a vyhlásenie okamžitej splatnosti bolo zasielané obyčajnou poštovou zásielkou a nie zásielkou s doručenkou ako uviedol okresný súd. Vzhľadom na zrealizované platby nebol v danom čase v omeškaní a preto veriteľ nemal právo na predčasné zosplatenie úveru. Okresný súd bol povinný podrobiť zmluvu súdnej kontrole, čo ale neurobil.

4. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Odvolaním napadnuté rozhodnutie považoval v celom rozsahu za vecne správne, pričom súd prvej inštancie sa dostatočne vysporiadal s právnou aj skutkovou stránkou veci a na základe vykonaných dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam.

5. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu v rámci odvolacej repliky už nevyjadril.

6. Na základe odvolania žalovaného krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok prvoinštančného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil vec prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Odvolací súd po preskúmaní spisu oboznámiac sa s napadnutým rozhodnutím dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, pretože okresný súd nepostupoval v súlade s právnou úpravou civilného procesu. Prvoinštančný súd totiž porušil právo žalovaného ako strany sporu na spravodlivý proces v tom, že svoje rozhodnutie nezdôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, keďže sa vôbec nevysporiadal s rozhodujúcimi aspektmi tohto sporu. Nedostatok odôvodnenia rozhodnutia bol pritom takého charakteru, že tento nemohol byť napravený v odvolacom konaní. Preto odvolací súd nemohol zvoliť iný postup než zrušenie napadnutého rozhodnutia. Odôvodnenie napadnutého rozsudku neobsahuje dostatok dôvodov, ktoré jasne a presvedčivo predstavujú vysvetlenie súdom prijatého záveru o dôvodnosti podanej žaloby. Prvoinštančný súd nereagoval na podstatné námietky žalovaného v rámci jeho procesnej obrany. Okrem toho dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a tiež vec nesprávne právne posúdil.

8. Zo spisu vyplýva, že v predmetnej veci sa právny predchodca žalobcu - Všeobecná úverová banka a. s. domáhal zaplatenia žalovanej sumy spolu s príslušenstvom. Žaloba bola okresnému súdu doručená dňa 02. 09. 2019 (potvrdenia na č. l. 19 a 26 spisu) a nie ako uviedol okresný súd, že to bolo 03. 09. 2019. Právny predchodca žalobcu ju odôvodnil tým, že uzatvoril so žalovaným zmluvu o pôžičke, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 4.000,- Eur, ktorú sa zaviazal splácať v pravidelných 60-tich mesačných splátkach, s výškou splátky 133,36 Eura a to až do celkovej sumy pôžičky s termínom konečnej splatnosti 08/2018. Žalovaný uhradil celkovo sumu 4.915,36 Eur. Nakoľko žalovaný neplnil svoje povinnosti riadne a včas, listom zo dňa 26. 11. 2016 označeným ako „Predžalobná upomienka“ bol vyzvaný na úhradu dlžnej sumy v stanovenej lehote a upozornený na možnosť zosplatenia úveru. Keďže žalovaný dlžnú sumu neuhradil, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 24. 01. 2017 ku dňu 19. 01. 2017 úver zosplatil. Ku dňu podania žaloby mala dlžná suma predstavovať čiastku 2.447,43 Eur (7.362,79 Eur ako istina - 4.915,36 Eur ako vykonané úhrady).

9. Prvoinštančný súd potom správne uviedol, že predmetná zmluva o pôžičke je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 ods. 1 OZ, keďže právny predchodca žalobcu pri jej uzatváraní konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a žalovaný vystupoval ako fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorý čerpal úver za účelom

uspokojenia svojich potrieb, ktoré nesúviseli s obchodnou resp. podnikateľskou činnosťou. Súčasne tiež správne uviedol, že sa na ňu vzťahujú aj ustanovenia ZoSÚ, pretože aj podľa odvolacieho súdu ide nielen o zmluvu spotrebiteľskú ale súčasne aj o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Prvoinštančný súd však neuviedol, podľa akých ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch k tomuto záveru dospel. S námietkami žalovaného obsiahnutými v odpore (č. I. 40 a nasl. spisu), resp. v následnom vyjadrení (č. I. 67 a nasl. spisu) týkajúcimi sa obligatórných náležitostí zmluvy o pôžičke sa vysporiadal len tak, že v odôvodnení rozhodnutia konštatoval ich neopodstatnenosť a žalovaného odkázal na vyjadrenie žalobcu k náležitostiam zmluvy o pôžičke. Odvolací súd uvádza, že nie je prípustné, aby okresný súd svoje odôvodnenie nahradil len odkazom na vyjadrenie strany sporu. Súd je povinný dať vlastnú zrozumiteľnú odpoveď na všetky relevantné námietky strany sporu v rámci jej procesnej obrany alebo aj procesného útoku. Ak žalovaný v spore namietal absenciu, či nesprávne uvedenie niektorých z obligatórných náležitostí zmluvy v zmysle § 9 ods. 1, 2 ZoSÚ účinného v čase jej uzatvorenia, bolo povinnosťou súdu prvej inštancie tieto námietky preskúmať a následne na základe vykonaného dokazovania a právneho posúdenia veci dať odpoveď na to, či žalovaným vznesené námietky sú alebo nie sú dôvodné a prečo dospel k takémuto názoru. V súdnej veci súd prvej inštancie takto nepostupoval.

10. Odvolací súd okrem toho zistil, že žalovaný v odpore (podanie zo dňa 14. 10. 2019 na č. I. 40 a nasl. spisu) uviedol, že vzhľadom na absenciu konkrétnych zákonom určených náležitostí v zmluve je poskytnutý úver bezúročný a bezpoplatkov. Tvrdil, že vyčerpá len sumu 3.850,- Eur (a nie 4.000,- Eur), zaplatil sumu 4.915,36 Eur a v dôsledku toho sa pôvodný žalobca na jeho úkor bezdôvodne obohatil o sumu 915,36 Eur, ktorú žiada, aby mu pôvodný žalobca VÚB, a.s. zaplatil. Požiadavku na zaplatenie tejto sumy od pôvodného žalobcu zopakoval žalovaný aj v podaní zo dňa 19. 12. 2019 (č. I. 67 a nasl. spisu). Hoci teda žalovaný podal vzájomnú žalobu podľa § 147 ods. 1 CSP a predmetom konania sa tak stal aj nárok žalovaného v sume 915,36 Eur uplatnený voči VÚB, a.s., okresný súd o tomto nároku vôbec nekonal a nerozhodol o ňom, resp. z rozhodnutia nie je zrejmé prečo tak neurobil. Po pripustení zmeny na strane žalobcu uznesením zo dňa 06. 03. 2020 (č. I. 101 a nasl. spisu) v dôsledku postúpenia pôvodným žalobcom uplatnenej pohľadávky už s týmto nekonal, hoci nárok voči nemu žalovaným uplatnený zostal. Prvoinštančný súd teda opomenul rozhodnúť o vzájomnej žalobe žalovaného podanej voči pôvodnému žalobcovi.

11. Rovnako z obsahu spisu vyplýva, že zo strany pôvodného veriteľa došlo k zosplatneniu žalovanému poskytnutého spotrebiteľského úveru. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu však vyplýva, že riadne neskúmal, či boli naplnené podmienky pre vznik a uplatnenia práva veriteľa na vyhlásenie predčasnej splatnosti, t. j. či veriteľovi vzniklo právo na predčasné zosplatnenie pôžičky a ak áno, či došlo k platnému zosplatneniu. Odvolací súd uvádza, že veriteľ je v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 druhá veta OZ časovo limitovaný dokedy môže najneskôr uplatniť právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru (pôžičky) poskytnutej na základe spotrebiteľskej zmluvy. Veriteľovi v zmysle § 53 ods. 9 OZ prislúcha právo na zosplatnenie pôžičky najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a toto právo má podľa § 565 OZ do splatnosti nasledujúcej splátky. Ak ho dovtedy neuplatní, toto právo mu zaniká. Ak teda malo dôjsť podľa žalobcu k vyhláseniu predčasnej splatnosti pre splátku splatnú v mesiaci september 2016, tak veriteľ toto právo mohol uplatniť najneskôr do splatnosti splátky splatnej v januári 2017. Ak si toto právo neuplatnil včas, došlo k zániku jeho práva na zosplatnenie pôžičky pre splátku splatnú v septembri 2016. Okresný súd sa s mimoriadnou splatnosťou pôžičky riadne nevysporiadal, keď v prehľade platieb (č. I. 13 a nasl. spisu) je zosplatnenie datované dňom 19. 01. 2017, avšak došlo k nemu až listom zo dňa 24. 01. 2017 (č. I. 14pv spisu), hoci je zrejmé, že účinky vyhlásenia mimoriadnej splatnosti ako jednostranného právneho úkonu nemôžu nastať spätne, ale najskôr doručením oznámenia o tejto skutočnosti dlžníkovi.

12. Vyriešenie uvedenej otázky má následne vplyv aj na vysporiadanie sa so vznesenou námietkou premlčania a začiatkom plynutia premlčacej doby. Ak došlo k platnému zosplatneniu pôžičky, plynie premlčacia doba od splatnosti splátky, pre ktorú k zosplatneniu došlo. Ak nedošlo k platnému zosplatneniu pôžičky, okresný súd musí otázku začiatku plynutia premlčacej doby posúdiť inak, a to na základe splatnosti jednotlivých splátok. Odvolací súd konštatuje, že aj pri posúdení otázky premlčania v rozhodnutí okresného súdu absentuje aplikácia hmotného práva. Súd neuviedol ustanovenia zákona, na základe ktorých uzavrel, že trojročná premlčacia doba neuplynula a od kedy vôbec plynula. Aj tu bolo rozhodnutie okresného súdu nedostatočne odôvodnené. Treba ešte poznamenať, že rovnako v prípade, ak nedošlo k platnému zosplatneniu pôžičky, táto skutočnosť má vplyv aj na priznanie príslušenstva vo

forme zákonného úroku z omeškania t. j. odkedy sa žalovaný dostal do omeškania s plnením svojich povinností.

13. Vzhľadom na uvedené odvolací súd nemal inú možnosť ako rozsudok okresného súdu zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní súd prvej inštancie odstráni uvedené nedostatky, t. j. bude konať aj o vzájomnej žalobe žalovaného, ktorú podal voči VÚB, a.s., bude skúmať či došlo k platnému uzavretiu zmluvy o pôžičke, či bola žalovanému vyplatená celá suma 4.000,- Eur alebo nie ako tvrdil žalovaný (odvolací súd poukazuje na to, že v tomto prípade sa jedná o spotrebiteľský spor podľa § 290 a nasl. CSP, v ktorom súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré neboli navrhnuté, ak je to potrebné pre rozhodnutie vo veci), či zmluva má náležitosti podľa § 9 ods. 1 a 2 ZoSÚ, či došlo alebo nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, následne opätovne posúdi premlčanie nároku žalobcu a zároveň sa teda vysporiada s námietkami žalovaného týkajúcimi sa zmluvy o pôžičke a to predovšetkým jej platnosti alebo neplatnosti a následne aj všetkých obligatórnych náležitostí, ktorých absencia by mohla mať za následok prípadnú bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutej pôžičky, vrátane tých skutočností, ktoré žalovaný uviedol aj v podanom odvolaní. Okresný súd sa teda bude zaoberať všetkými žalovaným tvrdenými námietkami (vrátane tej, že nedostal celú sumu pôžičky ale len sumu 3.850,- Eur), ktoré ak nebudú pre rozhodnutie právne relevantné, tak to uvedie v odôvodnení nového rozhodnutia a v tomto smere bude mať na zreteli predovšetkým svoju povinnosť nové rozhodnutie zdôvodniť tak, aby bolo konkrétne, jednoznačné a zrozumiteľné, čiže spĺňajúce zákonné kritériá uvedené v ust. § 220 ods. 2 CSP. V novom rozhodnutí rozhodne prvoinštančný súd o náhrade trov celého, teda aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).